

„Какво значи да си успешен днес ?”

Здравейте! Името ми е Александър Калинов и съм на 17 години. Уча в езикова гимназия, спортувам, купонясвам и всичко типично за един тийнейджър ме вълнува. Възложена ми е задачата да напиша есе на тема „Какво значи да си успешен днес ?” и както се предполага да представя моята позиция.

Признавам си, не съм на „ТИ” с писането на есета, интерпретативни есета, съчинения и тем подобни и със сигурност в това есе няма да спазя структурата, но максимално ще се постарая да отговоря подобаващо на въпроса, с който е озаглавено това, така да го наречем – Разсъждение на един Калинов. J

За поведението се съди по-скоро по успеха; нещастната съдба се вменява във вина. — Шарл дьо Сент-Евремон. Един от любимите ми цитати.

Успех. Какво е успех? Поредното напиване, сбиване, напушване, избягване от училище, лъжене, крадене, псуване? Отговорът е ДА, за повече от половината население на България. За останалите е НЕ. За останалите, нас, успехът е всичко което ни изгражда като човек. Успехът гради кариери, семейства, връзки, отношения, всичко което съдбата сметне, че ни е от полза. Успехът е душевното обогатяване. Единственият успешен човек, е щастливият човек. Ако се чувстваш щастлив, дори да ровиш в кофите си успешен. Как да развием съзнание на успешен човек ? По-долу ще изброя три стъпки, които прочетох в една книга и донякъде редактирах, и които трябва да направим, за да сформираме в себе си мислене на успешен човек. Така единствено мога да се изразя за успеха:

1.Този свят е пълен с богатства !

Съзнанието на успешния човек предполага, че Вселената е пълна с всичко и това всичко е за всеки. Остава единствено да се приемат нейните дарове. Погледнете природата: тя е щедра, не е пестелива, дори е разточителна с своите дарове. Накъдето и да погледнем, навсякъде ще видим изобилие. По същия начин и на пазара, навсякъде съществуват възможности, трябва само да съсредоточим вниманието си, за да ги видим. А ако някъде има дефицит на възможности, то това е само в главата ни.

2.Животът носи радост и удовлетворение !

Каквото и убеждение да си изберем, нашият ум ще намира винаги достатъчно основания за да го поддържа. Мнозина вярват, че животът е суров и труден и за тях той ще бъде точно такъв. Съзнанието на

неудачника винаги търси и очаква проблеми, трудности, разочарования, и в следствие ги намира.

Съзнанието на успешния човек гледа на живота като на приключение. То очаква поощрения, търси радост и комфорт в живота и винаги ги намира. А ако внезапно се появят някакви проблеми или трудности, то те се разглеждат като предизвикателство и като резултат винаги се намират нови възможности и решения. Съзнанието на успешния човек цени живота и знае, че всяко ново предизвикателство му носи още по-голямо възнаграждение, нови приключения и удоволствие. Животът е такъв, какъвто го направим да бъде.

3. Съществуват неограничено количество възможности !

Съзнанието на успешния човек вярва, че всеки аспект от живота съдържа несметно количество възможности, просто грамадно! "Къде са те?" – Ами навсякъде! Трябва да отворим очи и да действаме. Успехът е наблизо, само трябва да го потърсим. Моят успех зависи само от мен самия. Затова, всичко което правя, го правя качествено, добронамерено, бързо – една от многото формули за УСПЕХ !

Е това мисля аз за успеха. От всичко това което споделих, можем да си направим извод, че за да си успешен в този „винаги недобър живот“ трябва да вярваш в самия себе си, а после да повярваш на другите.

Надявам се да ви е харесал този опит за „есе“, защото това е само 1% от това, което имам да кажа.

Сега малко извън темата. Написах едно писмо, за изминалата 140 годишнина от обесването на Васил Левски. Искан да ви го покажа, тъй като в него също има малко вкус от това, което се случва в нашата „държава“

От 17-годишния хлапак (Калинов) до (Дякона) разумните хора!

Е, къде си сега, Дяконе да видиш до къде стигна твоята неопетнена държава?

Аз ще ти разкажа!.. Съсипаха я!, Дяконе и знаеш ли какво? Ограбиха я! Иззеха всичко, което ни бе завещал! Знаеш ли, опетниха я повече от колкото агата през онези векове... Нали Апостоле, някога хубава Яна плачеше за бащиното огнище и братската любов... Днес, Дяконе хубава Яна крещи безцелно "Гладни сме". Знаеш ли? Цели семейства решават да забравят за "радостта", наречена живот и съвсем умишлено дърпат спусъка за да сложат край на мъките.

Апостоле онези девойки, нали ги знаеш с черните очи, с белите лица, с румените бузи, с дългите коси и тънките снаги... Сещаш се нали? Отдавна Дяконе тези девойки продават телата си извън граница. А знаеш ли какво се случва с широките нивя, гори и планини? Лее се славно бетон, Дяконе... Хотел след хотел, комплекс след комплекс... А пък хората ровят ли, ровят в кофите за смет, та да намерят нещо, за да изкарат поредната неистова вечер... А знаеш ли кое е смешното, че нашето бъдеще го определят онези с големите вратове - Абетер агите! Знаеш ли, че малки чавета намират за гротеска твоите портрети и дела... Жалко, тежко, плачевно, болезнено е! Но на теб ти е добре, там долу! Затворил си очи, до болка и ги стискаш само и само да не видиш какво остави след себе си... Но пък ушите ти няма кой да затвори! Жалко е нали, но това е истината Дяконе.. Виждаш ли Дяконе, защо загина, ей там, на бесилото? Знаеш ли днес българин е обидна дума! Да, обида е това, за което ти умря! Да! Дяконе, не мога повече да ти разкзвам... Разкъсва ме от вътре, само като си помисля за бъдещето. Страх ме е. Страх ме е да живя в собствената си държава, за която ти умря – безцелно. Страх ме е да мечтая в нея. Страх ме е да изкажа мнение.... СТРАХ МЕ Е !!!

Е, Дяконе, заминавам, махам се от тука, отивам някъде където ще бъдя оценен, някъде, където ще мечтая, работя, ще имам семейство. Някъде, където мога да кажа – това е „новият” ми ДОМ !!!

Почивай в мир, ВЕЛИКИ Дяконе...

Из „Разочарователно писмо на Калинов до Дякона”

Александър Калинов 11 ж клас ФЕГ „Екзюпери”